

[Justitsministeren.]

riske kontrolkommission eller dette kontroludvalg, og vi må naturligvis så i udvalget overveje, hvad vi kan sætte i stedet.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Vagn Bro, at jeg forstår i og for sig meget vel det ærede medlems tankegang. Det, der ligger bagved, er vel dette: vi vil ikke stille gidsler til jer. Men jeg vil gerne sige, at jeg synes ikke, man kan bruge det argument, at der her er tale om en sammenblanding af administration og lovgivningsmagt. Det er et argument, som vi bruger nu og da i en snæver vending, men det gælder i virkeligheden ikke, for hvad ville det ærede medlem så gøre med folketingets repræsentanter i SAS-ledelsen, i nationalbanken o. s. v.; det er jo administration og lovgivningsmagt rodet sammen. Derfor synes jeg ikke, det argument er så forfærdelig meget værd. Men jeg konstaterer, at tanken altså ikke har vundet den tilslutning, der er nødvendig for at realisere den.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro pegede dernæst på, at man måske kunne rette anmodning til en højesteretsdommer, måske til en juridisk professor o. s. v. Det er ting, som vi må diskutere. Det ærede medlem vendte sig imod at inddrage ombudsmanden i denne kontrol, og i den argumentation, det ærede medlem her fremførte, er jeg ganske enig. Rent bortset fra, at der ville blive tale om en betydelig arbejdsbyrde, så ville det principielt være forkert, at ombudsmanden, som af egen drift kan gribe ind i efterretningstjenesten, hvis han vil, blev sat til at kontrollere — i virkeligheden til en administrativ opgave, hvor han også skulle kritisere sig selv. Så blev det hele så frygtelig indviklet.

Også det ærede medlem hr. Thestrup var imod tanken om parlamentarikere i denne forbindelse og pegede på 3 dommere. Vi må drøfte det i udvalget.

Det ærede medlem fru Else-Merete Ross nævnte nogle konkrete tilfælde. Jeg vil gerne sige om det ene af dem — det kan jeg såmænd godt sige her offentligt — at den såkaldte Scharnbergsag kommer overhovedet ikke politiets efterretningstjeneste ved, affæren mellem husmanden og hjemmeværnsmanden ej heller. Haderslevaffæren glæder jeg mig til at redegøre for i udvalget. Jeg ser heller ikke, at den vedkommer politiets

efterretningstjeneste. Det ærede medlem ville også have oplysninger om militærets efterretningstjeneste; jeg må naturligvis henvide det ærede medlem til at søge disse oplysninger hos den højtærede forsvarsminister.

Endelig vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Iver Poulsen, at jeg er lidt bange for, at det ærede medlems definition af opgaven blev lidt for snæver, når han talte om personer, der arbejder med kriminelle planer. Jeg tror, at vi med meget udbytte i det udvalg, der nu bliver nedsat, kan diskutere hovedretningslinjerne, og som sagt vil jeg være interesseret i at redegøre for de enkelttilfælde, der har været fremdraget i pressen, i det omfang det er muligt at identificere dem.

Ordføreren for forslagsstillerne (Skærøppenborg-Nielsen): Jeg har naturligvis et par bemærkninger til de ikke få udtalelser, der er faldet i eftermiddagens løb. Jeg tror, jeg tør sige det sådan, at mange af de udtalelser, der er faldet, har været positive udtalelser, i mange henseender så positive, at vi vist godt kan tillade os at sige, at vi ikke har fremsat vort forslag til folketingsbeslutning forgæves.

Den højtærede justitsminister var jo forundret over, at nogen i dette land kunne tillade sig at tale om politistatsmetoder. Jeg tvivler i denne forbindelse aldeles ikke på, at den højtærede justitsminister ikke er tilhænger af den slags ting; det tror jeg ikke, det har jeg aldrig troet. Men jeg ved ikke, om det ikke er politistatsmetoder, når politiets efterretningstjenestes folk — som jeg har eksempler på, dem skal jeg gerne redegøre for i det udvalg, der nedsættes — får ordrer til at lytte ved dørene for at høre, hvad folk taler om inde i stuerne. Jeg kan konkret nævne, at dette er sket på adressen Søndergade 13 i Middelfart, og jeg skal i udvalget gerne komme med en hel række eksempler på, hvordan politiet i dette land mener at kunne tillade sig at skabe sig.

Der er i eftermiddagens løb talt om kontrolorganer og om en hel masse andre ting. Lad mig sige det sådan, at hvis et kontrolorgan — i hvert fald hvis det skal sammensættes af det høje folketing — skal have nogen betydning, nogen værdi, så må det omfatte alle partier, der er repræsenteret